

[Justitsministeren.]

og foreninger har principielt erklæret sig enige i forslaget. Der er under forhandlingerne fra forskellig side fremsat ændringsforslag og bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser, og justitsministeriet har i et vist omfang kunnet tage hensyn hertil ved forslagets udarbejdelse.

Udover de forslag, der vedrører rigspolitichefembedets forhold, indeholder lovforslaget — foruden en række mindre vigtige ændringer, af hvilke de fleste er af rent redaktionel betydning — nogle ændringer, som står i forbindelse med, at politiets efterretningsmæssige opgaver er henlagt under en selvstændig leder. Denne ordning har været gældende i nogle år, idet justitsministeriet med hjemmel i retsplejelovens § 114, stk. 3, har overdraget en politimester, der er konstitueret i den ledige stilling som vicepolitichef, selvstændigt at varetage ledelsen af efterretningsvæsenet. Jeg finder det mest korrekt, at denne administrativt gennemførte ordning af en vigtig gren af politiets arbejde nu får direkte hjemmel i loven. Som det fremgår af lovforslagets § 114, stk. 4, tillægges der — forsåvidt angår politiets efterretningsvirksomhed — chefen for efterretnings-tjenesten de samme beføjelser i forhold til de lokale politimyndigheder, som rigspolitichefen har indenfor de særlig under ham henhørende administrationsområder. Lovforslaget medfører således heller ikke på dette punkt principielle ændringer i forhold til den hidtidige ordning.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Dernæst har jeg den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov om rettens pleje af 11. april 1916. (Telefonaflytning).*

Forslaget indeholder regler om telefonaflytning, som ifølge § 72 i den nylig vedtagne grundlov, hvor ingen lov hjemler en særegen undtagelse, alene må ske efter retskendelse.

Ved denne bestemmelse, der er ny i forhold til de tidligere grundlove, er der givet telegraf- og telefonhemmeligheden ligestilling med posthemmeligheden og boligens

ukrænkelighed, der allerede efter de tidligere grundlove var grundlovssikrede.

Retsplejeloven indeholder i §§ 750—753 bestemmelser om myndighedernes adgang til efter retskendelse, og i påtrængende tilfælde også inden sådan kendelse kan indhentes, at gøre brud på post- og telegrafhemmeligheden. Derimod findes der ikke lovbestemmelser vedrørende brud på telefonhemmeligheden; det foreliggende lovforslag tilsigter at tilvejebringe den i så henseende nødvendige lovhjemmel.

I medfør af loven af 11. maj 1897 om telegrafer og telefoner og tilsvarende bestemmelser i koncessionerne for de private telefonselskaber har de under telefonvæsenet ansatte tjenestemænd også hidtil været forpligtede til at hemmeligholde telefonsamtaler, og straffelovens § 152 fastsætter straf — i særlig graverende tilfælde op til 3 års fængsel — for brud på denne pligt til hemmeligholdelse af telefonsamtaler.

Men lovbestemmelser om den nærmere afgrænsning af hemmeligholdelsespligten og om, under hvilke betingelser den kan fraviges, har der ikke været. Som det fremgår af den instruks for de koncessionerede telefonselskaber, der er aftrykt som bilag til lovforslaget, har man i praksis som alt-overvejende hovedregel krævet retskendelse; ved retternes afgørelse af, om tilladelse til aflytning kunne gives, har analogien af retsplejelovens § 750 været vejledende.

Forslaget fastsætter de betingelser, der fremtidig skal foreligge, for at det ved retskendelse skal kunne tillades, at telefonaflytning finder sted, og giver dernæst den i grundlovsbestemmelsen forudsatte særlige lovhjemmel for, at brud på telefonhemmeligheder i begrænset omfang kan ske uden forud indhentet retskendelse.

Ligesom der i retsplejeloven er hjemmel til i visse tilfælde at foretage ransagning og tilbageholde postforsendelser uden forudgående retskendelse, hjemler forslaget adgang til indgreb i telefonhemmeligheden, når øjemedet ville forspildes ved at afvente en retskendelse om aflytning.

Forslaget, der fremtræder dels som en ændring i retsplejelovens § 814, dels som 2 nye paragraffer i retsplejeloven: §§ 750 a og 750 b, er udarbejdet i nøje tilknytning